

Становище на Европейския икономически и социален комитет относно „Данъчно облагане на икономиката на сътрудничеството — анализ на възможните данъчни политики в условията на растеж на икономиката на сътрудничеството“

(проучвателно становище по искане на естонското председателство)

(2018/C 081/09)

Докладчик: **Giuseppe GUERINI**

Съдокладчик: **Krister ANDERSSON**

Консултация	Проучвателно становище (по искане на естонското председателство), 17.3.2017 г.
Правно основание	член 304 от Договора за функционирането на Европейския съюз
Компетентна секция	„Икономически и паричен съюз, икономическо и социално сближаване“
Приемане от секцията	5.10.2017 г.
Приемане на пленарна сесия	19.10.2017 г.
Пленарна сесия №	529
Резултат от гласуването	168/0/1
(„за“/„против“/„въздържал се“)	

1. Заключение и препоръки

1.1. ЕИСК счита, че доколкото създава социална стойност в контекста на цифровата икономика, икономиката на сътрудничеството би могла да бъде нов повод за растеж и развитие на държавите — членки на ЕС, тъй като дава възможност да се мобилизират неизползвани ресурси и да се активизира инициативността на отделните граждани. ЕИСК прави ясно разграничение между икономиката на сътрудничеството, цифровата икономика и „икономиката на платформите“ заради различното значение и обхват на тяхното измерение, свързано с приобщаването и сътрудничеството.

1.2. При положение че новите информационни и комуникационни технологии насърчават и засилват разпространението на икономиката на сътрудничеството, подпомагано най-вече от цифровите платформи и широкото разпространение на смартфоните, ЕИСК счита, че е важно явлението икономика на сътрудничеството да бъде оценявано в неговата цялост, а не да се отъждествява напълно с цифровата икономика.

1.3. ЕИСК е на мнение, че ЕС не може да изпусне възможността, предлагана от икономиката на сътрудничеството, да въведе иновации в системата от връзки между институциите, предприятията, гражданите и пазарите. Въпреки това, предвид гъвкавостта и бързината, с които се развива този сектор, е необходимо системите за фискално регулиране и режимите за данъчно облагане да бъдат адаптирани по интелигентен и гъвкав начин към новия контекст на икономиката на сътрудничеството и в по-общ план на цифровата икономика.

1.4. ЕИСК не смята, че е необходим нов специфичен режим на данъчно облагане за предприятията от икономиката на сътрудничеството. Счита обаче, че трябва да се засилят сътрудничеството и координацията между държавите членки и различните участващи органи на държавите членки, така че публичните власти да могат да следват скоростта и динамиката на цифровата икономика и икономиката на сътрудничеството.

1.5. ЕИСК препоръчва системата за данъчно облагане на икономиката на сътрудничеството да зачита принципа на неутралност (т.е. тя не бива да се намесва в развитието на пазара), като посочва подходящи механизми за данъчно облагане, които поставят на равна нога различните видове предприятия, които оперират в рамките на икономиката на сътрудничеството или на традиционните форми.

1.6. ЕИСК призовава за бързо изграждане на еднородна и интегрирана европейска система, която да гарантира общи правила в различните държави членки по отношение на явлениято цифрова икономика, като отчита естествената тенденция на цифровите мрежи да оперират в трансграничен контекст. Следователно би било пагубно във всяка държава членка да се развият различни форми на регламентиране; необходим е истински европейски подход.

1.7. ЕИСК призовава европейските власти да положат всички възможни усилия, за да създадат форми на международно сътрудничество извън Европа, които да имат за цел да установят базови правила за цифровата икономика, тъй като потенциалът на цифровите мрежи вече позволява дейностите по обслужването и обмена на стоки във всички точки на света да се управляват чрез цифрова платформа, която не сменя своето географско местоположение.

1.8. Освен това ЕИСК счита, че съществуващите правила и принципи следва да бъдат адаптирани съобразно новите ситуации, които са различни от тези в миналото отчасти поради възможностите, създадени от новите технологии, за да се осигури еднакво и пропорционално третиране на всички икономически оператори, извършващи определени дейности по традиционния начин или в рамките на цифровата икономика.

1.9. ЕИСК насърчава Комисията и държавите членки да работят заедно за приемането на обща правна рамка относно цифровата икономика, която да може да координира и да хармонизира данъчните правила, приложими за тези нови видове икономика.

1.10. Също и с оглед на опростяването на управлението на данъчния режим и най-вече на улесняването на прилагането на ДДС, ЕИСК счита, че експериментите с „една стабилна виртуална организация“ биха могли да се окажат плодотворни в контекста, в който се развиват цифровата икономика и икономиката на сътрудничеството и който става все по-трансграничен и все по-малко териториален.

1.11. Освен това ЕИСК счита, че е важно да се припомни, че освен подходящ данъчен режим е от значение и да се гарантират защитата и зачитането: i) на правата на потребителите, ii) на конфиденциалността и на правилата за обработване на лични данни; iii) на работниците и на доставчиците на услуги, участващи в новите модели на икономическа дейност и в дейностите на платформите за сътрудничество.

2. Въведение

2.1. Както е видно от някои данни, значението и темпът на растеж на икономиката на сътрудничеството се увеличават. За 2015 г. в Европейския съюз приходите, свързани с икономиката на сътрудничеството, се оценяват на около 28 милиарда евро (само година по-рано те възлизаха на едва половината от тази сума).

2.1.1. След 2015 г. значителните инвестиции на големите платформи допълнително стимулираха развитието на сектора: според предвижданията в бъдеще в ЕС икономиката на сътрудничеството може да достигне оборот, вариращ между 160 и 572 милиарда евро.

2.2. Както се вижда от цифрите, икономиката на сътрудничеството се разпространява във все повече сектори и притежава потенциала да генерира добавена стойност, да създава работни места на различни равнища и да осигурява ефективни услуги на конкурентни цени за европейските потребители.

2.3. Същевременно обаче секторът на икономиката на сътрудничеството поражда редица предизвикателства за европейския законодател, от когото се иска да гарантира принципите и правилата, предназначени да установят ясна и предвидима правна рамка⁽¹⁾, без неговата регулаторна дейност да отслабва големия потенциал за иновации, който секторът е показал до момента.

2.4. Термините „икономика на сътрудничеството“ („collaborative economy“) и „икономика на споделянето“ („sharing economy“) често се използват като взаимозаменяеми: в изданието на Oxford Dictionary от 2015 г. сред неологизмите беше включен терминът „икономика на споделянето“ със следното определение: „икономическа система, при която активите или услугите се споделят между частни лица, било то безплатно или срещу заплащане, обикновено чрез интернет“.

2.5. В настоящото становище ще се използва терминът „икономика на сътрудничеството“, приет от Европейската комисия в нейното съобщение до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 2 юни 2016 г., озаглавено „Европейска програма за икономиката на сътрудничеството“.

2.6. По-специално „икономика на сътрудничеството“ се отнася за бизнес модели, при които за улеснение на дейностите се използват платформи за сътрудничество, с които се създава възможност за временното използване на стоки или услуги, които често се предоставят от частни лица.

⁽¹⁾ ОВ С 303, 19.8.2016 г., стр. 36, параграф 8.2.4.

2.6.1. В икономиката на сътрудничеството има три категории участници: i) доставчиците на услуги, които споделят активи, ресурси, време и/или умения — те може да бъдат частни лица или професионалисти в дадена област; ii) ползвателите на такива услуги; и iii) посредниците, които свързват посредством онлайн платформа („платформи за сътрудничество“) доставчиците на услуги и крайните ползватели. Обикновено при трансакциите в икономиката на сътрудничеството не се извършва смяна на собствеността, а трансакциите може да се осъществяват със стопанска или с нестопанска цел.

2.7. По-специално, икономиката на сътрудничеството чрез свързващи платформи и платформи за сътрудничество открива пътя за по-лесен и по-ефективен достъп до стоки и услуги в сравнение с преди, като улеснява посредничеството между търсенето от страна на потребителите и предлагането на стоки и услуги, които могат да бъдат предоставяни от професионалисти или непрофесионалисти.

2.8. Използването на ефективни технологии и платформите за връзка предизвика революция в различни сектори, като например превозите на къси и дълги разстояния, хотелиерството и управлението на отдаваните под наем къщи и помещения, тъй като позволява да се организират услуги за осъществяване на връзка между търсенето и предлагането, които се отличават с голяма ефективност и бързина.

2.8.1. В този контекст се утвърдиха някои големи оператори, които в по-голямата си част са установени извън Европейския съюз и представляват ясни примери за все по-голямото утвърждаване на икономиката на сътрудничеството. Тези примери показаха големия потенциал за растеж на този сектор, но също така и проблемите от правен характер, които той създава за законодателя по отношение на данъчното облагане и формите на регламентиране на трудовата дейност, социалното обслужване и осигуряването на работниците.

2.9. Освен тези сектори, в обхвата на икономиката на сътрудничеството попадат във все по-голяма степен и други области, например някои финансови услуги, услуги, свързани с личната хигиена, и услуги в областта на здравеопазването. През следващите години към тях ще се присъединят и други сектори, което ще отреди още по-значимо място на икономиката на сътрудничеството; затова е ясно, че провеждането на цялостен дебат относно регулаторните и данъчните аспекти на въпроса вече е не само полезно, но и необходимо.

3. Икономиката на сътрудничеството и новите бизнес модели

3.1. Разпространението на инструментите на информационните и комуникационните технологии и на т. нар. „интернет на нещата“ доведоха до утвърждаването на голям брой нови технологични предприятия. Днес възникват множество модели на предприятия в рамките на цифровата икономика и икономиката на сътрудничеството. Тези модели се отличават по своята структура и по размерите на предприятието, а също и по размерите на съответния пазар, по начина, по който се ползват технологиите, и по организационния модел. По отношение на данъчното третиране можем обаче да открием три големи групи:

- моделът на най-големите предприятия, които развиват различни функции на цифрова основа посредством интернет, като по-голямата част от приходите идват от продажбите и управлението на събраните данни и на рекламите (например Google);
- моделът на платформите за управление и посредничество между търсенето и предлагането, основащ се на осъществяването на връзка между ползватели и доставчици, които използват цифровите платформи като структури за връзка, при който трансакциите генерират доход както за самите платформи, така и за крайните доставчици на услуги (например Airbnb, Uber);
- моделът на платформите за обмен между равни, където на теория не съществуват парични икономически трансакции, но може да се осъществи равнопоставен обмен на стоки и услуги между ползватели и доставчици.

3.2. Що се отнася до модела на големите платформи на универсалните търсачки в интернет, платформата дава възможност за обработване на данни и създаване на добавена стойност, които след това могат да бъдат адаптирани към конкретното търсене от страна на потребителите и да бъдат продавани.

3.3. В тази връзка ЕИСК би искал да посочи специфичната стойност на данните, които дори се определят като „новата валута“⁽²⁾. Добавената стойност се облага с ДДС и се прилага принципът на облагане в държавата на местоназначение. Възможно е обаче да се окаже трудно да се определи размерът на създадената стойност на различните етапи и съответно да се разпределят данъчните задължения.

⁽²⁾ За повече информация вж. статията на Световния икономически форум (World Economic Forum — WEF): <https://www.weforum.org/agenda/2015/08/is-data-the-new-currency/>

3.4. Бързото развитие на новите бизнес модели изисква да се направи цялостна оценка на създаването на стойност и данъчните задължения.

3.5. Що се отнася до платформите, които се явяват посредници между търсенето и предлагането (Uber), един от важните предварителни въпроси е свързан с възможността за определяне на правила и изисквания за достъп до пазара, приложими към цифровите платформи, действащи в сектора на икономиката на сътрудничеството, и преди всичко към доставчиците на услуги, използващи тези платформи.

3.5.1. Изискванията за достъп до пазара може да включват необходимостта от официално разрешително за стопанска дейност, лиценз или задължения за минимално качество (напр. размер на помещението или вид на превозното средство, изисквания за застраховка или депозит и др.). Генерираните приходи често се определят и разпределят на физическо лице или на стопански субект, който подлежи на облагане с корпоративен данък върху печалбата.

3.6. Съгласно Директивата за услугите изискванията за достъп до пазара, определени в различните държави членки, трябва да бъдат обосновани и пропорционални, да отчитат спецификата на бизнес модела и съответните иновативни услуги, без да отдават предпочитание на един бизнес модел или модел за управление на услуги пред останалите (принцип на неутралност).

3.7. ЕИСК е съгласен с коментара на Комисията в нейния годишен обзор на растежа за 2016 г., че по-гъвкавото регулиране на пазарите на услуги, включително тези от икономиката на сътрудничеството, би довело до по-висока производителност, като улесни навлизането на пазара на нови участници, намали цените на услугите и гарантира по-голям избор за потребителите.

3.8. Поради това се надяваме, че изискванията за достъп до пазара, прилагани за икономиката на сътрудничеството, както и в случаите, когато такива изисквания съществуват в различните национални правни системи, ще бъдат в съответствие с Директивата за услугите и ще гарантират: i) равнопоставени условия на конкуренция между различните икономически оператори в секторите, където съществуват съвместно традиционни оператори и оператори от икономиката на сътрудничеството; ii) ясни и прости регулаторни изисквания, които насърчават потенциала за иновации и възможностите, които икономиката на сътрудничеството може да предложи на все повече хора.

4. Институционална рамка

4.1. Тъй като се състои от онлайн услуги, предоставяни от цифрови платформи, секторът на икономиката на сътрудничеството поне отчасти надхвърля рамките на концепцията за териториалност, с която се характеризира традиционната стопанска дейност. Поради това е важно да бъде разработена подходяща и ясна регулаторна рамка и за икономиката на сътрудничеството, която да отразява общата цел на Европейската комисия за облагане на печалбите на мястото на тяхното реализиране.

4.2. ЕИСК отбелязва, че за правната сигурност биха допринесли правила, според които дружествата, предлагащи и популяризиращи услуги, свързани с икономиката на сътрудничеството, ще се разглеждат като данъчно обвързани (т.нар. tax nexus) в Европа. Във връзка с това, що се отнася до специфичните характеристики на цифровите предприятия, се обсъждат възможностите за намиране на нова формула за виртуално установяване на предприятията, която се определя като „стабилна виртуална организация“. Става въпрос за интересна формулировка, с която се избягват проблемите, свързани с определянето на мястото, считано за седалище на дейностите, която обаче изисква задълбочено обсъждане и подходящо проучване през следващите години. Това би дало възможност за определяне на място в ЕС, което ще бъде седалище за дейностите, извършвани в рамките на цифровия пазар, като се гарантира, че икономическата стойност на трансакциите ще се облага в Европа и, в по-общ план, на мястото, където се създава стойността.

4.3. Икономиката на сътрудничеството би могла да улесни донякъде работата на националните данъчни органи благодарение на цифровизацията на плащанията, извършвани чрез платформите за сътрудничество, и пълната проследяемост на тези плащания. Схемата на системите за плащания може да улесни изпълнението на данъчните задължения на операторите в този сектор, както е например в Естония, където процедурата за деклариране на доходите за водачите и някои доставчици на услуги е опростена в сътрудничество с цифровите платформи.

4.4. Като цяло ЕИСК се надява, че обменът на точна и проследима информация между данъчните органи, операторите и платформите за сътрудничество ще спомогне за намаляване на административната тежест във връзка с плащането на данъци в сектора на икономиката на сътрудничеството, както и на тежестта за правоприлагане върху финансовите органи, а технологичната среда, в която се осъществяват трансакциите, ще направи сътрудничеството по-опростено и по-сигурно.

5. Данъчно облагане на икономиката на сътрудничеството

5.1. По отношение на данъчното облагане на икономиката на сътрудничеството е от полза да се отбележи, че в своя доклад от 28 май 2014 г. създадената от Европейската комисия експертна група по въпросите на данъчното облагане стигна до заключението, че не би трябвало да има специални режими за облагане на цифровата икономика и цифровите предприятия, но счита за уместно действащите нормативи и данъчни модели да се адаптират към новия контекст, като се използва голямата проследяемост на трансакциите, извършвани на платформите на икономиката на сътрудничеството, с цел управление на данъчната дисциплина.

5.2. На практика новите модели на икономическа дейност изискват специално внимание от страна на Европейската комисия и на националните данъчни власти, по-специално когато платформите са установени извън ЕС, за да се постигне равнопоставеност и пропорционално разпределяне на данъчната тежест върху произведената икономическа стойност между различните участници: доставчиците, бенефициерите и платформите посредници.

5.3. ЕИСК счита, че при адаптирането на общите правила и принципи, които уреждат данъчните въпроси в сектора на икономиката на сътрудничеството, трябва да бъде възприет разумен и пропорционален подход. При този подход следва да бъдат осигурени ясни и предсказуеми правила за операторите в сектора, така че да не се пораждат прекомерно високи разходи за привеждане в съответствие, които биха могли да застрашат растежа на този сектор, който се разви неотдавна и притежава перспективи за бъдещето, които са големи, но все още не са напълно предвидими или измерими.

5.4. Една евентуална бъдеща европейска инициатива в областта на данъчното облагане на бизнес моделите на цифровата икономика би трябвало да отчита различните инициативи, насочени срещу избягването на данъци, които Европейската комисия поде през последните години в данъчната област, за да се гарантира, че всички регулаторни стъпки са тясно координирани като част от една свързана и последователна рамка.

5.5. Необходима е адаптирана инициатива за данъчно облагане на цифровата икономика, за да се укрепи европейският вътрешен пазар и да се повиши неговият растеж, тъй като този сектор вече съставлява значителна част от европейската икономика и ще играе дори още по-важна роля през следващите години.

5.5.1. В това отношение членове 113 и 115 от Договора предлагат солидно правно основание за изготвянето на правила както за прякото, така и за косвеното данъчно облагане на икономиката на сътрудничеството, насочени към консолидиране на вътрешния пазар и подобряване на начина, по който той функционира.

5.6. Някои държави членки решиха да предприемат действия относно данъчното облагане на сектора на цифровата икономика чрез ново, обвързващо законодателство, докато други приеха насоки за операторите в сектора. Както беше посочено по-горе, все пак е необходима инициатива във връзка с данъчното облагане на цифровата икономика на европейско равнище.

5.7. ЕИСК призовава за осъществяването на законодателна намеса на европейско равнище в областта на данъчното облагане на цифровата икономика, която да предвижда адекватно координиране и участие на държавите членки с цел укрепване на вътрешния пазар и пълноценно използване на възможностите, произтичащи от цифровата икономика.

5.8. Доставчиците на услуги от икономиката на сътрудничеството със сигурност имат данъчни задължения, но се срещат определени трудности при определянето на данъчнозадължените лица, включително и поради факта, че последните могат да извършват своята дейност като професия (например да предлагат определена услуга през цялото време) или от време на време (като начин за получаване на доход, който обаче не се превръща в професия). Освен посочената трудност при определянето на данъчнозадължените лица, често сложна задача е и точното изчисляване на облагаемия доход.

5.9. Във връзка с това ЕИСК приветства определянето на минимални прагове на доходите, с които да се определя дали упражняването на дадена дейност трябва да се счита за професия или не, като се наляга, че определянето на тези прагове е подкрепено от данни или аргументи, които обосновават този избор.

5.10. По отношение на новите модели на икономическа дейност е необходимо да се осъществява координация в рамките на целия ЕС, за да се предотвратят двойното данъчно облагане и данъчните злоупотреби. Добрите практики при моделите за данъчно облагане, по-специално за предприятията, които управляват и осъществяват дейностите за посредничество между търсенето и предлагането посредством платформи посредници, би трябвало да бъдат въведени и приложени в държавите членки. Европейската комисия трябва да осигури координацията между правилата, като формулира с директива някои общи и споделени правила.

5.1.1. Същевременно ЕИСК настоятелно призовава националните финансови администрации да публикуват насоки, за да осигурят ясни указания за доставчиците на услуги, които извършват дейност в рамките на икономиката на сътрудничеството. Тъй като доставчиците на услуги често са частни лица, на практика е необходимо да бъде предоставена информация относно данъчните задължения, тъй като те често не знаят дали за тях възниква данъчно задължение.

5.1.2. ЕИСК призовава европейските и националните правила да предвиждат механизми за насърчаване на сътрудничеството между операторите в икономиката на сътрудничеството и данъчните власти. Благодарение на широкото използване на сигурни и проследяеми данни това сътрудничество би могло да насърчи опростяването и данъчната прозрачност, така че да се даде възможност, при някои дейности, цифровите платформи да се превърнат в „заместители на прякото заплащане на данъка“ в сътрудничество с данъчните власти.

5.1.2.1. В това отношение ЕИСК подчертава, че трябва да се обърне специално внимание на сигурността в областта на данъчното облагане предвид бързото развитие и растеж на новите бизнес модели, което засилва опасенията във връзка с несигурността по данъчните въпроси и въздействието на тази несигурност върху трансграничната търговия и инвестиции, особено в контекста на международното данъчно облагане ⁽³⁾.

5.1.3. ЕИСК посочва, че икономиката на сътрудничеството би могла евентуално да доведе до разширяване на националната данъчна основа чрез осигуряването на работни места и нови ресурси в икономиката. С оглед на оползотворяването на тази нова основа компетентните национални органи следва да разработят по-ефективни системи за обмен на информация в рамките на съответните органи. Тези данни в съчетание с новите технологични възможности биха могли да създадат по-голяма данъчна сигурност с по-ниски разходи както за доставчиците на услуги, така и за данъчните власти. Тъй като цифровата платформа, доставчикът на услуги и клиентът могат да се намират в различни държави членки, въпросът би трябвало да бъде проучен допълнително на равнище ЕС, за да се обърне подобаващо внимание на защитата на трансграничните данни.

6. ДДС

6.1. Що се отнася до дейностите в икономиката на сътрудничеството и дали те подлежат на облагане с ДДС, трябва преди всичко да се направи разграничение между дейностите, извършвани от различните нови бизнес модели, например пряко от платформите за сътрудничество и от отделните доставчици на услуги, регистрирани на тези платформи, и моделите, които използват платформите и развиват други дейности, например продажба на място или данни за потребителите с цел поместване на реклами.

6.2. Що се отнася до втория случай, дружествата вече се облагат с корпоративен данък. Те събират информация за ползвателите — всеки път, когато някой ползвател започне търсене, предприятията събират информация, която после могат да продадат на подателите на реклами и други заинтересовани страни, и ако бъде създадена стойност, би трябвало обменът на данни да се обложи с ДДС (събиране и продажба на информация).

6.3. Що се отнася до моделите, които осъществяват връзка между търсенето и предлагането, може да се счита, че те създават „добавена стойност“ чрез предоставянето на услуга и осигуряването на възможност за трансакция/обмен между клиентите и водачите; поради това те следва да бъдат облагани с ДДС.

6.4. По принцип за целите на ДДС трябва да се прави разграничение между различните случаи във връзка с методите на плащане за предоставените услуги в икономиката на сътрудничеството: i) случаи, в които услугите се предоставят срещу заплащане на определена сума; ii) случаи, в които възнаграждението за услугата е под формата на парични средства, а не друга услуга или непарично възнаграждение; и iii) случаи, в които услугата се предоставя без възнаграждение в замяна.

6.5. Правилата за ДДС, приложими към случаите по подточка i) по-горе, може да бъдат извлечени от правилата и принципите на съществуващото законодателство, определени от Съда на ЕС, докато случаите по подточка ii) може да не попадат в приложното поле на съществуващите понастоящем правила за ДДС.

6.5.1. Що се отнася до практическите обстоятелства, които евентуално попадат в обхвата на подточка ii), ЕИСК призовава да бъде внимателно разгледан въпросът дали дейностите на платформите за сътрудничество подлежат на облагане с ДДС. Наистина понастоящем правната рамка в тази област е неясна, особено по отношение на услугите, за които, както беше споменато по-горе, не се изисква заплащане на определена сума, но данните за потребителите и за техните предпочитания и навици се използват за търговски цели.

⁽³⁾ За повече информация вж. IMF/OECD Report for the G20 Finance Ministers Tax Certainty („Доклад на МВФ/ОИСР за финансовите министри на G-20 относно сигурността в областта на данъчното облагане“).

6.6. Според ЕИСК е важно Комисията да разгледа и да регламентира въпроса за ДДС в икономиката на сътрудничеството като част от своя план за действие, евентуално чрез прилагане на опростени правила и принципи под определени прагове за оборота — както това вече е направено в някои държави — с цел ограничаване на разходите за приважване в съответствие, особено за МСП и инцидентните доставчици на услуги.

6.7. Европейската комисия и националните фискални органи следва да насърчават сътрудничеството и координацията при прилагането на правилата за ДДС за сектора на икономиката на сътрудничеството.

7. Заключителни бележки

7.1. ЕИСК подкрепя становището на Европейския парламент относно Европейската програма за икономиката на сътрудничеството, в което ЕП отбелязва, че „европейските предприемачи показват силна тенденция към създаване на платформи за споделяне за социални цели, и отчита все по-големия интерес към икономиката на споделянето, основаваща се на кооперативни бизнес модели“⁽⁴⁾.

7.2. Характерните особености на икономиката на сътрудничеството, нейният потенциал за иновации и необходимостта от адаптиране на данъчните правила към експоненциалното развитие на този сектор са аргументи в полза на участието на организираното гражданско общество в насърчаваните от Европейската комисия консултации и анализи, които целят да съберат заинтересованите страни в сектора, представители на институциите на ЕС и на националните финансови администрации, а също и представители на академичните среди, за да започне обща дискусия по темите, свързани с данъчното облагане на икономиката на сътрудничеството.

7.3. ЕИСК призовава Европейската комисия да предложи допълнителни препоръки за по-добър обмен на информация между националните данъчни органи и за равно данъчно третиране на доставчиците на услуги. Комитетът счита, че ще е необходимо последващо становище, за да се оценят допълнително изискванията в областта на данъчната политика, както и въздействието и резултатите от данъчното облагане на цифровата икономика.

7.4. Що се отнася до правата на работниците и потребителите, които участват в икономиката на сътрудничеството, ЕИСК припомня становището си относно „Икономика на споделянето и саморегулиране“⁽⁵⁾. Въпреки това в тази връзка е важно да се припомни, че въздействието на икономиката на сътрудничеството върху пазара на труда е толкова силно, че изисква да се обърне специално внимание на защитата на работниците, по-специално що се отнася до вноските за социална защита и здравно осигуряване и за системата за социално подпомагане.

7.4.1. В това отношение ЕИСК отново подчертава необходимостта да се обърне внимание на въздействието на икономиката на сътрудничеството върху пазара на труда и посочва, че пълната защита на работниците и доставчиците на услуги е цел, която законодателите на равнище ЕС и национално равнище никога не трябва да забравят.

Брюксел, 19 октомври 2017 г.

Председател
на Европейския икономически и социален комитет
Georges DASSIS

⁽⁴⁾ Доклад относно Европейска програма за икономика на споделянето (2017/2003(INI), 11 май 2017 г.

⁽⁵⁾ ОВ С 303, 19.8.2016 г., стр. 36, параграф 8.2.4.